

עלון יחיעם

דצמבר 2023

קיבוץ יחיעם חוגג 77 שנה

27.11.23 – 27.11.46

עלון יחיעם חנוכה 1952

חג שמח מארכיון יחיעם

עֵרֶב חֲנוּכָה

הוצאות מהמטבח:

* חלוקת מצרכים לארוחת הערב
בשעה 13⁰⁰. (החל משעה זו).

* החלוקה על מרפסת המטבח.

* על כולם אהבוא כולם מהקודם.

אין אהבוא כולם מחבר האוכל.

אמא כן -

נא לא אעזוב צדק המטבח.

חג שמח.

חג חנוכה. 1981

באדיבות ארכיון יחיעם

משולחנו של עידן רז מנהל אגודה קהילתית / ועד מקומי

ניהול חירום ביישוב

מיד עם פרוץ המלחמה התארגנו למודל ניהולי של צח"י – צוות חירום יישובי, במסגרתו עובר הניהול משגרה לחירום, בראשות אוהד הספל – רבש"ץ, עידן רז – מנהל היישוב בחירום, ישי רדל – ראש צח"י.

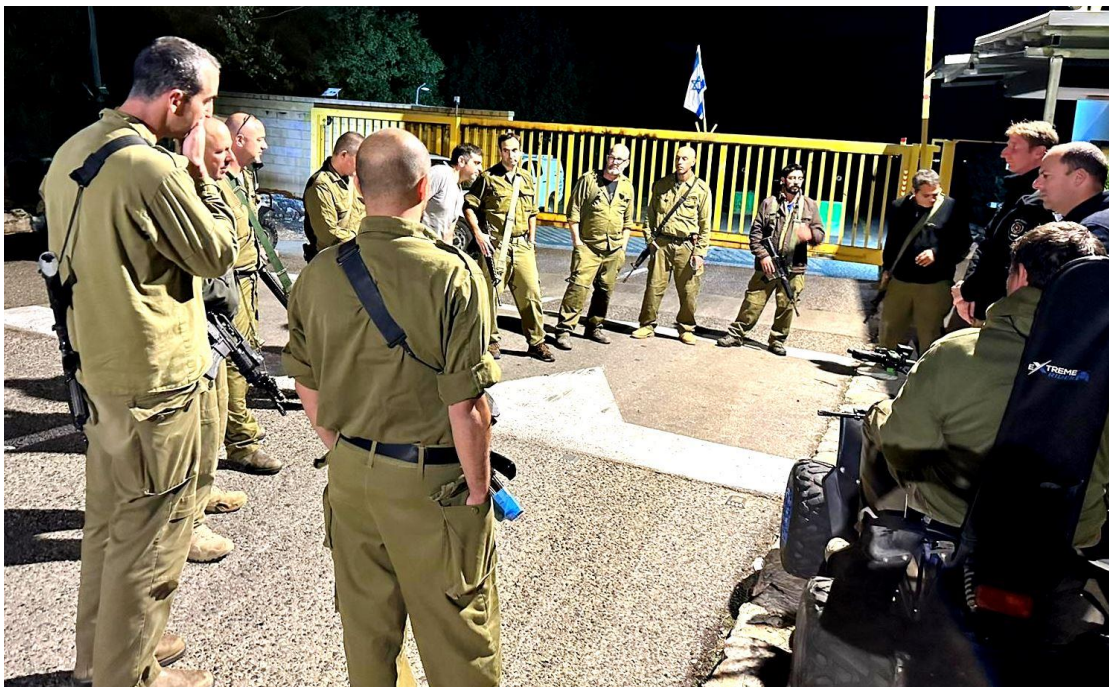
המשימה הראשונית של צח"י היא מתן מענה ביטחוני לכל אירוע באשר הוא והחזקת ביטחון היישוב עד הגעת כוחות מקצועיים מבחוץ. המשימה השנייה – שמירה ואבטחת היישוב.

במהלך המלחמה הזו, ששונה בכל מקודמותיה, נמשך התפקיד ש צח"י לאורך זמן והיישוב מתנהל כבר מזה חודשיים תחת שגרת חירום. אנחנו עומדים בקשר רצוף עם גורמים חיצוניים, כמו מועצה, צבא, מערכות שיטור ואבטחה ועוד. בימים הראשונים השלמנו את ההיערכות בהתאם למודל הצבאי ואפילו קצת מעבר לכך. כיתת הכוננות, המונה 20 חברים, גויסה מיד, כולם בצו 8 כולם נושאי נשק. חברי כיתת הכוננות, מאומנים ומוכנים. עוברים אימונים ותירגולות, על ידי הדרכה חיצונית, משפרים את היכולות ובונים את האורגניות בתוך כיתת הכוננות. מכלול הביטחון פועל תחת הנחיות פיקוד הצפון ופיקוד העורף. אנחנו קשובים כל הזמן לראות מה קורה בגבול הצפון ודבקים בכל ההנחיות. בנוסף קבוצה גדולה של תושבים, ורומי, מתנדבים לסייע באופן שוטף בשמירה.

כיתת כוננות. 20 "לוחמים" מקומיים, מאומנים, מיומנים
ומלאי מוטיבציה.
שומרים עלינו 24/7

המשך בעמ' 4

עוטפים את החיילים

עד לפני ימים אחדים שהו בקיבוץ יותר ממאה חיילים. 20 מפלוגת שינוע, גדוד יחסי"מ, חטיבה 205, שהתגוררו במבנה של המכונה ורבים נוספים ששהו בחדר האוכל ובמבנים נוספים ברחבי הקיבוץ. חברים רבים מאד ובעיקר חברות, התגייסו ונרתמו לטיפול צמוד בחיילים, הכנת אוכל, כביסה ודאגה לכל צרכיהם. זו היתה פעולה ספונטנית מחממת לב ומעוררת השראה.

ארוחת שישי מכל הלב

הודעת ווטס'אפ שקיבלה זוהר רובנפלד, שהיתה אחראית על ארגון הארוחות והבישול עבור החיילים, ביום עזיבתם:

**”כולנו התעוררנו למציאות מבעיתה בבוקר ה – 10.7. הוקפצנו למילואים בידיעה שזו מלחמה על הבית ונשלחנו לגבול הצפוני. עם הגיענו לאזור הגליל המערבי מצאנו את עצמנו ישנים בשטח, בתנאים שניתן לחיות בהם כצבא, אבל...
פתחתם לנו את קיבוצכם בבית המכינה, ואת רוחב לבכם. גם המבנה עצמו, ארוחת שישי, כביסות וחיוכים ורצון טוב בלי סוף!
בית המכינה היה עבורנו בית למשך התקופה ששהינו בקיבוץ ומבחינתנו זה היה מלון 5 כוכבים.
אנחנו מודים לכם מקרב לב על הכל!
שמחנו להכירכם, גם אם הנסיבות לא היו מיטביות.
מאחלים לכם שתמשיכו להיות בית חם ואוהב וקהילה מדהימה.
מאיתנו, פלוגת השינוע, גדוד יחס"מ, חטיבה 205”**

(המשך בעמ' 6)

פעילות התנדבותית

אנחנו עדים לפעילות רבה ומרשימה, שנעשית כולה בהתנדבות על ידי חברי ושוב, בעיקר חברות הקהילה בתחומים רבים. בין אם זו תרומה פנימה לילדים, בפעילות ועשייה רבה ובין אם זו פעילות החוצה, טיפול בחיילים, באנשי העוטף, איסוף כספים, ציוד ומזון, קנייה והכנה ועוד. תקופה זו חושפת את פנינו היפות והרגישות ומעידה על חוסנה ואיכותה של הקהילה. אשרינו שכאלה אנחנו.

ביקור נפתלי בנט

מתחת לראדר ובצניעות רבה, יש לומר, הגיע נפתלי בנט לביקור אצל יחידת המילואים 9300, בה משרת האחיינ שלנו (פלוגה ב'), איתם נפגש לשיחה מעמיקה. בצאתו מהקיבוץ פגש בנט באופן ספונטני את כיתת הכוננות המקומית שהתכנסה על יד השער לתדרוך היומי. בנט התעניין בפעילות שלנו וסיפר על הפעילות שלו.

יום העלייה על הקרקע לקיבוץ יחיעם

גדוד 21 של חטיבת כרמלי, הוקפץ למילואים ביום הראשון למלחמת חרבות ברזל, בשבת השחורה. הגדוד נשלח לצפון וישב ביישובי האזור. באופן מעורר השראה, בדיוק ביום בו ציינו את יום העלייה לקיבוץ, 27.11, סיים גדוד 21 מסע של 10 קמ' מאתר שיירת יחיעם למבצר יחיעם. החיילים ערכו טקס מרגש ומרשים במבצר. מגד הגדוד הוא בנימין טרופר, (אחיו של חילי טרופר) ואחד החיילים הוותיקים בגדוד הוא נועם וובר.

גדוד 21 באתר השיירה

טקס מרגש על מרפסת המבצר

(המשך בעמ' 8)

גדוד 21 חטיבת כרמלי במבצר יחיעם 2023

מספר צבי גרשון ז"ל, שהיה מפקד הנקודה בזמן מלחמת השחרור והמצור.
(מתוך הספר "חטיבת כרמלי במלחמת הקוממיות" +):

"בראשית ינואר, 1948 נשלחה אלינו למבצר כיתה של חי"ש מגדוד 21. הכיתה הגיעה ללא נשק, ללא חגור וללא ציוד. כעבור ימים אחדים שלחו להם נעליים אוסטרליות, מספר רובים פולניים ו- 20 כדורים לרובים.

כיתת החי"ש עסקה באבטחת דרך העפר הפנימית מכביש תרשיחא ליחיעם, מאחר שנודע לנו כי הערבים מתכננים לפגוע במכונית שלנו ולשדוד את נשקו של הנהג. כן ניצלה היחידה את הזמן הפנוי לאימונים".

כמו כן יצא גדוד 21 של חטיבת כרמלי, ב 27.3.1948 ללוות את השיירה העולה ליחיעם. 47 מלוחמי ולחמות הגדוד נפלו בהתקפה על שיירת יחיעם.

גדוד 21 חטיבת כרמלי במבצר יחיעם 1948

ביחד נצליח

האגודה הקהילתית שעומדת ופועלת לטובת כולנו בחירום, נדרשה לכל הכוחות וכל המשאבים, העומדים לרשותנו. עכשיו, כשחוזרים לאט לאט לשגרה, נשאף לבסס חיי שגרה ולאפשר לכל ההורים לחזור לשגרת חייהם, לעבודה ולפעילות השוטפת. הצורך לבצע את המעבר מחירום לשגרה מוטל על כולם ונדרש מכולם, מכל ההורים, לשתף פעולה ולהיות שותפים למאמץ הכרוך בכך. אנחנו מבקשים מכולכם להבין שנדרש מאמץ של כל אחד בשביל כולם. לאורך הזמן השתדלנו לשמור על המסגרות המוניציפליות בפעילות שגרתית. נתנו דגש על מה שמייצר יותר ביטחון, כמו הוספת תאורת חצר, הצבת 3 מיגוניות במרחב הציבורי ועוד. כרגע נמצאים ביישוב כ - 95% מכלל תושבי יחיעם. רבים שיצאו לתקופות התרעננות כאלה ואחרות, חזרו. עובדה זו מעידה על תחושת ביטחון ואנחנו שומרים על עירנות גבוהה, כדי להבטיח את שלום הציבור. הקושי הביטחוני, קהילתי, אישי, יימשך עוד זמן רב בוודאי וצפוי להביא איתו שחיקה של היכולות והדריכות ולא מעט קשיים.

נדרשת מכולנו גדלות רוח, סובלנות וערבות הדדית.

ביחד נצליח!

חג חנוכה

מאיר, מתוק ושמח

ככל האפשר

משולחנם של אתי קלדס - מנהלת קהילה ירון פוקס – יו"ר ומנהל קיבוץ

מצב מלחמה

כמו כל מדינת ישראל, אנחנו נמצאים מזה חודשיים במצב מלחמה והקיבוץ מתנהל במתכונת של זמן חירום.
צח"י עובד יפה מאד וקשה מאד ואנשיו ראויים להערכה רבה ותודה גדולה.
כיתת כוננות מעניקה הרבה ביטחון לציבור, מהשער ודרך כל שטחי הקיבוץ.
מאד בולטת רגישות גבוהה מאד של האנשים ואנחנו עומדים לרשות כל אחד ואחת בכל זמן ובכל עניין.

פעילות ותיקים

מתקיימת פעילות מוגברת עבור הוותיקים בספרייה ובכלל. צוות ותיקים עובד במלוא המרץ ומביא לביטוי יוזמות רבות, שמזמנות לוותיקים מפגשים חברתיים, עשייה ופעילות גופנית.

חוג ביונדסה בהנחיית אוולין

ביונדסה מיוונית (bio) חיים, ומספרדית (danza) ריקוד. המשמעות המילולית: "הריקוד של החיים".

זו שיטה שמטרתה חיזוק ההתפתחות האישית והעמקת המודעות העצמית. הביודנסה משלבת מוזיקה, תנועה וקבוצה חברתית. מידי שבוע מצטרפים חברים רבים לחוג שמנחה אוולין ברוב חן ונועם בבית המשפחתי.

חוג קרמיקה

לחוגי היצירה השונים התווסף גם חוג קרמיקה בהנחיית רותי בר הלל. כמו כן מתקיימות הרצאות רבות, מגוונות ומעניינות.

(המשך בעמ' 12)

חוג קרמיקה. יצירה ומפגש חברתי

פעילות התנדבותית

בהתרגשות רבה אנחנו רואים את הפעילות ההתנדבותית העניפה של חברות וחברות רבים, הן לטובת החיילים הרבים ששהו בקיבוץ, הן לטובת תושבי העוטף, המפונים, הילדים בקיבוץ ועוד ועוד. כל הכבוד!

פעילות תרבותית

חשוב לציין שהפעילות התרבותית נמשכת כל הזמן. ראינו זאת בערב הזדהות עם החטופים, במופעים ואירועים אחרים. אנחנו מעריכים ומודים לכל העושים במלאכה.

חקלאות

משקיעים מאמץ רב להמשיך כסדרה את כל הפעילות הכלכלית, כדי להבטיח ביטחון כלכלי גם אם המצב סביבנו ישתנה. העבודה בשדה לא נפסקה אף יום. כולם עובדים במוטיבציה גבוהה. כולם תורמים, עובדים כל שבת כל שישי, במטרה לשמור על הפעילות השוטפת.

אבוקדו

הקטיף בעיצומו. אנחנו עומדים על יבול קרוב ל – 800 טון. כמויות שלא הכרנו.

אנונה

הקטיף בעיצומו. נקטפו כבר יותר 50 טון.

בנות

מושקע מאמץ מאד גדול. המחירים ממשיכים להיות נמוכים. כמויות היבול מפצות מעט.

לול

קיבלנו יותר עופות, כי לולים רבים בצפון סגורים.

מפעל

המפעל עובד במלוא התפוקה ובנוסף מספק לצהל. החודשיים האלה היו טובים מאד כל העובדים מתייצבים לעבודה.

השכרות עסקיות

עיסקאות מסוימות לא יצאו לפועל בשל המלחמה, מנסים לפצות על ידי איכלוס חיילים בחללים ומבנים פנויים.

ממדים

אנחנו עומדים מאחורי הרצון והצורך של חברים שאין להם ממ"ד בבית, לחפש פתרונות שונים. נעשה כל מאמץ לעזור לחברים. ניתן מעטפת של תמיכה. ממליץ לחברים לבדוק את ההסכמים והחוזים עם הקבלנים, עורכי הדין שלנו יעמדו לרשות החברים.

הבית המשפחתי

לצד העבודה השוטפת נערכנו למצב המיוחד. הממד בבית המשפחתי מוכן ומזומן לקלוט את הדיירים וחברים נוספים. במקרה של הסלמה אנחנו ערוכים גם לקראת הצורך של חברים נוספים לעבור לבית המשפחתי. נושא כוח האדם מאד מאתגר אותנו. אנחנו לא מעוניינים שהמטפלות תיסענה בלילות, אז אנחנו מנסים להתאים את המשמרות שלהן בהתאם. במקרה שתיסגר שוב המרפאה אנחנו נערכים לאפשר למיה לתת לנו מענה לחלוקת תרופות ומענה ראשוני. זה המקום לומר תודה גדולה מאד להדס הספל, שעושה עבודה מדהימה ותודה לכל החברות שעובדות ועבדו בעבר בבית המשפחתי, שעומדות בהיכון לעזור ולתמוך. בתוכנית העבודה אנחנו עובדים מצד אחד לשמר את הטוב ואף לפתח אותו. שומרים מאד על התקציב. השנה הלכו 4 חברים לעולמם, עצב גדול, שמלווה גם בירידה חדה בכספים העומדים לרשות הבית. בבית המשפחתי יש דייר אחד מבחוץ.

השכרה קהילתית

סיימנו את כל ההשקעות ובזמן המלחמה יש לנו 4 יחידות פנויות. על מנת לשמר את חדרי האירוח, אנחנו משכירים את אחד מהם לתקופות קצת יותר ארוכות.

בריאות

מתקיים תהליך חפיפה בין רחלה לבין ויטה. הליך החפיפה מתארך קצת בשל המלחמה ואנחנו נותנים את הזמן. את מרגלית קליין מחליפה אורית בן גמא, מכפר ורדים. מרגלית עורכת איתה חפיפה. אורית משתלבת טוב עם צוות המרפאה. חוה אלון סיימה סופית את תפקידה ומחליף אותה כורש.

סידור רכב

דב אומנסקי סיים את תפקיד סדרן הרכב אותו מילא במשך שנים רבות. את דב מחליף אדם לסלו. בהצלחה!

תודה גדולה לדב**על מילוי התפקיד****במסירות, בנעימות ובמקצועיות.****הכנת תקציב**

החודש הזה מוקדש להכנת תקציב. הוצאנו גליון הכנה לכל מנהל/יור ועדה או ענף. אתי יושבת עם כל אחד על מילוי הגליון. לשמחתנו ולהפתעתנו בעלי התפקידים ורכזי הפעילות התייחסו ברצינות רבה ומילאו אותו ואני מודה להם על כך, זה מקל מאד על עבודת הכנת התקציב.

שלום חברים,

אנחנו כבר חודשיים באיזפת מלחמה, איזפה שלא חווית, איזפה שבה

חוסר הודעת הפך להיות ודאי.

האיזפה הזאת טלטלה את כלל, העברה אותנו במסלול של הלא, עצב, כושר שמדדן של מה שהיה וזינן עוד.
 עם תחילת המלחמה עברנו לעבוד דרך צח"י בתחומי החיים שלנו בשוט.
 המנהלים והצוות העומים עצמם כולם בזמן שוטקו וזמי לטובת קיום שוטרה בטוחה ומזעילה לכללנו בקיבוץ.

בזמנו אילו מציינים בקיבוץ 77 שנים של עשייה של צמיחה של האמדה של מימוש החזון והפיכתו למציאות חיות.
 ודווקא בזמנו אילו אנן רחמים את החוזקת של הישג, את הבון הזנפש שעושה ימים כללות בשמחה על הישג,
 בכביסה, זבישול, במפעל זעזודה בשודה גם כעושה ואפילו קצת מפחיד.

כלום בחד נביאנו ונראים למתן מענה מיטבי לכלל הזכוכיסיה בחינים מגדול ועד קטן.

ועל כך נאמר תורה רבה אכול העושים קמאאכה!

מי יתן ואבר הזור על החושך ונמשך לפלס את דרכנו בשטחה, בזמנו, עלו רוח
 וזארהגה גדולה.

מי יתן ועשכיל לחיות בחד מתוך כבוד וזחמה, מתוך הבנה כי השלם גדול מתוך חליקו.

חג שמח קהילה יקרה!

ירון פוקס ואני קורס

שמיים גאל קסן

"כאן השמיים הם שלי"

כאן את מרגיש כמה שאני

לשרוצה לחיות רוצה להיות

בן הקולות שמשמענת

כאן השמיים הם שלי

כאן ספרתי את סיפור חיי

כאן את נשעם את אזהבתי

להתחבר להיעצב

ולצח כל כושר

כאן ספרתי את סיפור חיי

רץ השמיים מעלי

יודעים יצא לפני

לאיזה זקק חם לאיזה זקק קר

(מילור מחר)

רץ השמיים מעלי עומדים עלך ועלי

זבלים את ומתחיים את

עדין שור..."

חינוך משולחן של סער לוי וחייה עצמון

הגיל הרך

ילדים במקלט

בשבועיים הראשונים למלחמה לא היתה שום פעילות מסודרת של ילדי הגיל הרך והגנים.

לקראת סוף חודש אוקטובר התחלנו לקיים פעילות הפוגה במקלט, לילדי הגיל הרך והגנים, בהנהלת לימור טויטו, אגם הרשקו ואלונה מושקוב, בהשתתפות הורים. קראנו לזה מקלטון.

(המשך בעמ' 18)

בנובמבר התפצלה הפעילות לגן זמיר עם צוות הגן במקלט ולילדי פשוש ואנקור, עם הצוות של האמהות. שעתיים פשוש, שעתיים אנקור. לקראת סוף חודש נובמבר עם ההקלות של פיקוד העורף, חזרו ילדי גן זמיר לגן שלהם, שבו יש מרחב מוגן, לפעילות בת 5 שעות. גן אנקור עברו לפעול בגן דרור הישן, כי שם יש ממד.

ילדי פשוש נשארו לפעול במקלט, במשך 4 שעות כל יום. בראשית השבוע עברו ילדי פשוש לבית התינוקות הישן (עפרוני), מאחר שיש שם חדר ביטחון. המערכת פועלת בין השעות 7:15 עד 15:00 עם חלק מנשות הצוות. חשוב לציין שהפעילות היא ללא אפשרות יציאה לחצר וטיולים, מה שבימים כתיקונם מהווה אחד מבסיסי הפעילות שלנו ומאד חסר לילדים.

(המשך בעמ' 20)

**אני מבקשת להודות בהערכה גדולה לצוותים על העמידה
באתגר, התאמת הפעילות והמעבר בין הבתים
ועל הנכונות לפתוח את המערכת.
תודה גדולה לצוות צח"י על הסיוע במעבר מהיר.
אנחנו מאחלים לכולם חג חנוכה שמח
ומצפים לחזור במהרה לשגרה המבורכת.**

סער לוי
רכזת הגיל הרך

החינוך החברתי

התחלנו את השנה בשמחה רבה, ישבנו בסוכה נהנינו. מיד לאחר מכן נכנסנו לתקופה מאתגרת. מלחמת "חרבות ברזל", אנו מאחלים שכל חיילנו וכל כוחות הביטחון יחזרו בשלום הביתה.

רומי רוזנברג יצרה לנעורים שגרה בצל המלחמה. תודות לרומי, מדב"ת הקיבוץ. הצוות חזר לעבודה בתקופה מאתגרת זו, על מנת ליצר לילדים שגרה מבורכת. פעילות הנעורים עברה למקלט. כל הכבוד לצוות שעמד בכבוד רב באתגרים שהציבה בפניו התקופה המטלטלת הזו. (המשך בעמ' 22)

מאחלת לכם חג אורים שמח
 שנרות החג הדולקים בחנוכיה שלכם
 ימלאו את ביתכם באושר בשלווה
 ובשפע של עושר ואהבה
 שהמזל הטוב יאיר לכם פנים
 ותמיד יישכון בעל קורתכם.
 מקווה לחזור לשגרה שקטה ובטוחה במהרה

חיה עצמון
 מנהלת חינוך חברתי

משולחנה של דנה שלו

סיכום תקופה

להיזכר ולסכם את אירועי חגי תשרי, מרגיש כמו תקופה רחוקה, קצת זרה, אבל עם טעם וגעגוע גדול למשהו מוכר ושלו. פתחנו את תשפ"ד במפגש בסימן "קהילה יוצרת תרבות" בו ניתן היה להירשם לכל צוותי החגים והוועדות השונות לשנת התרבות הבאה עלינו לטובה. כדי להבטיח לעצמנו ולקהילתנו חיי תרבות משמעותיים, תוססים ומגוונים. במהלך חגיגת ראש השנה נפתחה ההרשמה לצוותים והמחשבה הייתה שכל אחד מאיתנו יכול לקחת חלק באירוע אחד (או יותר) במהלך השנה וכך ניצור שותפות מלאה של הקהילה וכוח אדיר של עשייה. במפגש הכנו גם אגרות ברכות לראש השנה, טבלנו תפוח בדבש והכרנו את קומונת השינשינים החדשה שהגיעה להתנדב ולגור ביחיעם.

איתן רון ז"ל, מלחמת יום כיפור

בצהריי יום שבת, לפני יום כיפור - ציינו 50 שנה למלחמת יום הכיפורים ולנפילתו של איתן רון ז"ל בטקס מכובד, מרשים ומרגש במיוחד. סיפורי המלחמה האישיים, הסיפורים על איתן ועל הקיבוץ בתקופה היא חיברו וריגשו כל מי שנכח בטקס המיוחד לצד האבן שנושאת את שמו של איתן. תודה גדולה לרותי כהן על היוזמה, ההובלה, איסוף החומר והבאת בני משפחתו וכיתתו של איתן למפגש החשוב והמשמעותי הזה.

סוכות

את חג סוכות ציינו בכמה אירועים שונים, לכבודם הכין שי רוזנברג בידי הזהב שלו סוכה ענקית במיוחד - סוכה שתשמש אותנו שנים רבות! תודה גדולה לשי ולכל מי שבא ועזר להקים את הסוכה המרשימה.

פתחנו את החג בטורניר הכדורגל המסורתי לזכרם של חיים בן יונה ואיתן רון. בשבת שמשית נהנינו מכדורגל איכותי, בירה קרה ונקניקיות כמיטב המסורת. בטורניר השתתפו 6 קבוצות והמשחקים היו צמודים ומותחים מאד. כמובן שזכינו גם למשחק ידידות של הדור הצעיר, רגע לפני הגמר הגדול בין קבוצת האריות מההרחבה וקבוצת סטנגה-fc.

ברכות לנדב שושן (שחקן מצטיין), אילעי שושן (מלך השערים) ולמחזיקת גביע סוכות 2023 "האריות מההרחבה".

תודה גדולה לרז דגן על הובלת הטורניר במקצועיות שאין כמותה. להראל לביא, עודד גרשון ובני סלהוב, צביקה שטיין ויואל רוזנקיאר על החזקת הטורניר, ההקמה והשיפוט המצויין.

לקריינים האלופים סהר, יובל ואופק שעשו לנו את המשחק למעניין עוד יותר, ליוחאי, על הטקס המרגש ולאישה שבלעדיה הטורניר לא שלם - שלומית וילמוש, שמגיעה כל שנה עם משפחתה להעניק את הגביעים לשחקנים המצטיינים.
תודה רבה!

מכינת רעות

במהלך החג הכרנו את חניכי מכינת רעות. מכינה קדם צבאית חצי שנתית שבאה לגור ביחיעם. חניכי המכינה הכינו לכבוד ילדי יחיעם הפנינג סוכות שמח במיוחד שכלל שירה בציבור על האורגן, הכנת קישוטים לסוכה, משחקי חברה ולבסוף הקרנת סרט ופופקורן בסוכה. היה שמח במיוחד. ביום שישי נפתח בסוכה "חומס המסגריה" והפעם בהפעלת נעורי יחיעם. הנערים הנפלאים שלנו הזמינו את כל הקהילה לארוחה ובה הם הכינו את החומס, סדרו את הסוכה כמו מסעדה, מלצרו, ניקו ואיפשרו לכולם ליהנות מחומס מצויין ואווירה קהילתית מהנה ונעימה במיוחד. אין כמוכם! כעבור כמה שעות, ממסעדה טובה, הסוכה שלנו הפכה לאולם מופעים מהשורה הראשונה. אירחנו לערב חד פעמי ומיוחד את השחקן המוכשר דניאל סבג, בן קיבוץ עברון, בהצגת היחיד שלו "איכן שפועם ליבך". הצגה עוצמתית צנועה ומלאה ברגש. הבר היה פתוח והעברנו ערב שישי חוויתי ולא שגרתי בסוכה הקהילתית.

השבת השחורה

את החג היינו אמורים לחתום באירוע העפיפוניאדה המסורתי. חדר האוכל כבר היה מוכן עם כל הציוד, בדקנו איזו רוח צפויה להיות לנו, העפיפון הענק של שי נועם ואורי כבר היה מוכן להמראה... ולצערנו זו הייתה אותה שבת שחורה, ששינתה את חיינו מקצה לקצה.

(המשך בעמ' 26)

היו הרבה רגעים של פחד משתק, ימים בהם חיפשנו נחמה או לפחות מעט הבנה במה שקורה לנו, לעם שלנו, במדינה הקטנה שלנו. ההתגייסות למען הקיבוץ והקהילה בכל התחומים התרחשה באופן טבעי ומהיר. צח"י בביטחון ובחינוך, פעילויות הפוגה של הורים מתנדבים, דאגה למאות חיילים לפינוקים, ביגוד חם, מגבות, ארוחות שישי חמות, עוגות, כביסות ובעיקר תחושה של בית חם ואוהב. וכשרואים את המעגל המחבק והבלתי שביר הזה שנוצר בקהילה, אני מתמלאה באור ובהתרגשות אינסופית.

כשאנחנו יחד אנחנו חזקים, והרוח שבתוכנו תגבר על הכל.

פעילות הפוגתית

מאז פרוץ המלחמה קיימנו פעילויות הפוגה שונות, לתת לכל אחד ואחת אופציה רגע להתאוורר ולא לחשוב על המצב ובעיקר להיות יחד ולנסות להחזיר קצת מהאוויר שאבד.

התקיימו הרצאות שונות בספריה בשיתוף מחלקת התרבות של המועצה. אירחנו את שרה שמיר לסטנדאפ קורע. שרה פון שוורצה הגיעה לשיחה מרגיעה ומעשית, עם סיפורים אישיים על תפקידיה בטלוויזיה ובתאטרון ותירגלנו יחד איתה נשימות והרפייה. ארז חסון בהרצאה "הפילגש הערבייה שהצילה אותי" נתן לנו הצצה נדירה לעולם החשאי של הריגול וסיכול הטרור, חשיפה של סיפורים אמיתיים, הצלחות לצד כישלונות. הרצאה מרתקת וסוחפת לעולמו הצבאי והחשאי.

שרה פון שוורצה. נשימות והרפייה

סדנת פלונטר לילדים ומבוגרים - משחקי חשיבה מאתגרים ומחברים, ללא מסך. הכל דרך משחק חברתי.
 עומר יפת - פיינליסט הכוכב הבא, הגיע במיוחד בשבילנו בהתנדבות לערב הפוגה רגוע עם מוזיקה איכותית והרבה טוב על הלב. תודה לרומי האלופה שהביאה את עומר והרימה את הערב המקסים שהיה.

להקת בלובנד הגיעה בהפתעה, להופיע בהתנדבות בפני החיילים ואנשי הקיבוץ.
 (המשך בעמ' 28)

טקס למען החטופים והנעדרים

חשבנו איך נוכל להתגייס למאמץ ההסברתי לשחרור החטופים וקריאה להחזיר אותם הביתה. צוות המיצג, נגה שביט, אורי טל, סוזי פרקש, מתקה ישראל, אנדראה הלוי, אושרה רוזנברג, רותי כהן וליאור פפר, חשב להקרין את מצגת החטופים על קיר המבצר עם המסר "ביתי מבצרי?". הארנו את המבצר באדום, תלינו דגלים, הכנו מצגת עם תמונות כל החטופים והתכוננו לפתיחת המיצג. אך לצערנו מסיבות ביטחוניות ודרישות של רשות הטבע והגנים להסרת תכנים מסוימים, החלטנו להעתיק את הטקס לבמה מתחת לחדר האוכל. הדלקנו נרות, הציבור הוזמן להביא פרח לאדנית פרחים שהוצבה במקום לצד דגלי ישראל וסרטים צהובים הכה מזוהים עם קריאת השבת החטופים. היה מרגש.

חג החנוכה מתקיים השנה בצל המלחמה, וכולנו, כמו כל ישראל, מציינים את החג בתקווה לשובם של החטופים ולשלומם והצלחתם של לוחמי צה"ל וכוחות הביטחון.

**גם בשעות החשוכות של הלילה
תמיד יהיה כוכב קטן שיאיר לך
את עצמך, את הדרך הביתה**

שנזכה לימים שקטים וטובים יותר

דנה שלו

וותיקי יחיעם מדליקים נר חנוכה. 2023

תפילת אם אפשר
מיכאל זץ

אלהים,
זה אני הקטן
מבקש
אם אפשר,
לקום בבוקר
ולקרוא
שהותר לפרסום
שהסיוט נגמר.
הם כולם בביתם.
בטוחים.
אין נפגעים
לכוחותינו.
אפשר לחזור
לנשום כרגיל.

מילה אישית

אני לוקחת לעצמי את הרשות לנצל את הבמה למילה אישית משלי.
אני משתתפת בקבוצת ווטס'אפ שנקראת **אמהות & נשות יחיעם**.
צורפתי לקבוצה כי דרכה יכולתי לקחת חלק בכביסה ובישולים עבור החיילים.
בקבוצה חברות 133 חברות מיחיעם. רובן צעירות ממני בהרבה. את חלקן אפילו
איני מכירה.

ההתכתבות בקבוצה אינה פוסקת והיא כוללת קריאות להתנדבויות והעברת
תרומות, איסוף דברים עבור חיילים ומפונים, קניות מרוכזות מאנשי העוטף וכמובן,
הכנת אוכל וכביסה עבור החיילים (שבשעה טובה סיימו את המילואים וחזרו
לבתיים). וגם, המון הרשמות עבור פעילויות לילדים, שנעשו כולן בהתנדבות
ואפילו, למי יש קורנפלור, מי נוסעת לסופר, מי ראה את הכלבה שלנו ועוד כהנה
וכהנה.

ואף מילה, אף מילה של קיטור, תלונה, כעס.
קהילה במיטבה. מעורר השראה, משמח ומחמם את הלב.

אפוד מגן לחיילים

זה התחיל ממש בקטן, כמעט במקרה. טל חן, בעל מתפרה מקומית למוצרים קשיחים, שמע ממישהו שבמחנה הצבאי באליקים יש אמל"חיה ומיהר להביא להם מכונת תפירה מתאימה. אחר כך התחילו להגיע אליו בקשות של חיילים, 'תתקן לי', 'תתפור לי', 'תכין לי'. טל החזיר את המכונה למתפרה שלו והתחיל לעבוד, לתכנן, להמציא ולתפור. הבקשות הלכו והתרבו, הצרכים הלכו וגדלו והוא התחיל להפעיל מתנדבים, שהביאו, לקחו, שינעו והעבירו. אפילו את אבא שלו שלח יום אחד לגבול הצפון, להעביר לחיילים סחורה שהכין עבורם.

עבודת התפירה דורשת מיומנות ומקצוענות וטל לא יכול לעמוד לבדו בדרישות. מלבד שתי עובדות קבועות מגעתון, מגיעות לעזור לו על פני כל שעות היום מתנדבות מיחיעם. יום אחד הגיע זוג הורים לבקש שיכין משהו עבור בנם החייל ומאז, הם מגיעים מידי בוקר ובמשך כמה שעות האבא גוזר, האמא תופרת. "המכונות כמעט לא עומדות", אומר טל, "כל אחת מגיעה בשעה הנוחה לו ויוצא שעובדים פה ממש בשיטת 'המכונה החמה'. בשבת אחת כשהיתה הזמנה דחופה, התמלאה המתפרה בחברות מהקיבוץ שעבדו עד שסיימנו את ההזמנה".

ומי מזמין? זה התחיל, כאמור, מחיילים שמכירים, או יודעים, באופן אישי. וכאלה ששומעים ממי שכבר הזמין ונמשך בהזמנות גדולות של יחידות שלמות.

ולמי לא נשאר? לחברי כיתת הכוננות, פה ביחיעם, שטל נמנה עליה ושמבקשים גם הם לקבל מוצרים שונים שעדיין חסרים להם ולצערנו הוא לא מספיק להכין עבורם. חלק מהמוצרים, מסביר טל, נעשים על פי דגמים קיימים. חלק נעשים על פי בקשות ספציפיות שנובעות מהצרכים בשטח, שאותם צריך טל לתכנן לפרטי פרטים, מה שקורה לרוב בשעות הלילה הקטנות בין השמירות. והעבודה לא עוצרת.

דליה נטר זיכרה לברכה

אוי דליה יקרה, הלכת מאיתנו
כשמוות ושכול מקיפים אותנו
מכל עבר ומקהים את סף הכאב
והרגישות.

והנה, גם אם בקצרה ובצנעה,
אנחנו רוצים להיפרד ממך בכל
הכבוד, ההערכה והאהבה, שתמיד
רכשנו לך ושלהם את ראויה.

דליה נולדה ב 28.9.33, בחיפה. בת בכורה לרחל ויעקב, שעל לארץ מהעיר רובנה
שבפלך ווהלין.

ההורים שכרו חדר בחיפה, יעקב האב התקבל לעבודה בסולל בונה ועבד על סלילת
כביש עכו חיפה והאם רחל, טיפלה בילדים. כשנולדה דליה הצטרפו ההורים ליישוב
החדש שזה עתה קם, קריית חיים ועברו לבית חדש.

היתה לדליה ילדות מאושרת, בבית חילוני, ששמר על ערכי התרבות היהודית,
בהשתובבות על הדיונות היפות של חוף הים, בטבע שעדיין שלט מסביב ובפעילות
העניפה של השומר הצעיר.

כשהיתה דליה כבת שבע, נולד אחיה יורם. שתי תמונות בלבד נותרו באלבום,
כשהיא מחבקת תינוק מתוק בן שנה. יום אחד, כששער החצר של הבית לא היה
נעול, יצא כנראה יורם הקטן אל הכביש ונדרס למוות.

"יורם לא יחזור אלינו יותר", אמר לה אביה בבכי. ומאותו יום לא הוזכר יותר האח
שהיה ולא דובר בו אף פעם ודליה נשאה את הפצע הפתוח עד יומה האחרון.

בעקבות עבודתו של האב עברה המשפחה לבת שלמה ואחר כך למטולה וכשהיתה
דליה בכיתה ד' שבה המשפחה לביתה בקריית חיים.

כשהגיעה דליה לגיל עשר, הפכה לאחות גדולה לתינוקת חמודה. נאוה. שעות רבות
הקדישה דליה לטיפול ומשחק עם אחותה הקטנה ובעיקר אהבה לקרוא באוזניה
סיפורים, עד שלמדה הקטנה לקרוא בעצמה כבר בגיל ארבע.

דליה היתה בת 14, כשהותקפה שיירת יחיעם שבין קורבנותיה היו 14 בני קריית חיים וביניהם גם המדריך האהוב והנערץ מהתנועה, מיכאל גוטפלד זיכרו לברכה ואבל כבד ירד על הקרייה. את לימודיה בתיכון סיימה דליה כשהיא כבר חברת גרעין להב של השומר הצעיר. בספטמבר 1951, בת 18 עזבה דליה את בית הוריה, את קריית חיים ויצאה יחד עם חבריה לגרעין לדרך חדשה, להקים את קיבוץ להב.

לימים הגיעה דליה לקיבוץ יחיעם, פגשה את יוסף נטר, השניים נישאו ונולדו שלושת הילדים, הדס, ורד וניצן. דליה היתה אשת עקרונות ויושרת הדרך. את מסירותה לרעיון הקיבוצי ולאורחות החיים של שוויון ואהבת אדם, ניתן היה לראות ולחוש תמיד. עד יומה האחרון האמינה בלב שלם בשיתוף ושיוויון, בלינה המשותפת ובמימסד והיתה מאד ממושמעת וצייתנית. ועוד בבחירות האחרונות, מספרים ילדיה, הדס וניצן, הקפידה להצביע מרץ, כמו תמיד. מצד שני היתה דליה תאבת דעת ונמשכה תמיד אל השפה, אל המילה הכתובה, אל הספרות וההגות. שנים רבות למדה באופן חלקי באוניברסיטה לצד עבודתה בקיבוץ והשלימה שני תארים בהצטיינות. כשנכנס המחשב לעולמנו, למדה אותנו דליה על בוריו ואף הקימה ביחיעם את מרכז הלמידה, בו למדו כל ילדי יחיעם את תורת המחשב. "אני זוכר שאנשים היו באים אליה שתעשה להם עריכה והגהה על ספרים", מספר ניצן. היא היתה מורה לחינוך מיוחד גם במוסד באילון וגם במוסד אשורת. והדריכה ביחד עם ירמיהו חברת נוער שלה הקדישה את כל כולה במסירות עצומה לפעמים אפילו על חשבוננו", זוכרת הדס. בשלב מסוים למדה דליה ספרנות ועבדה בספרייה האזורית ובספריית יחיעם, כאן הקימה את הקטלוג הממוחשב. יוסי פלד זוכר שפעם שאל שאלה בספרייה האזורית, "תשאל את דליה, המחשב האנושי", ענו חברותיה לעבודה. לצד כל אלה, חדה וממוקדת כדרכה, טיפחה דליה את התא המשפחתי.

(דליה נטר ז"ל – המשך מעמ' 34)

"היא היתה עושה עוגות כל יום שישי", זוכר ניצן, "היתה לה עוגת גבינה מעולה ועוגת תפוחים שעליה זכתה במקום ראשון בתחרויות בקיבוץ". "וכל ההונגרויות", מוסיפה הדס, היו מתפלאות איך ייתכן שצברית כמוה יודעת לאפות כל כך טוב". "היה לה מאוד חשוב הביחד" הם מספרים, "תמיד רצתה שנשב ונדבר. לא הסכימה לנו לראות את הסרט המצרי בטלוויזיה, כמו כולם, אלא שנשחק ביחד, נקרא ספרים ביחד ובעיקר נפתור תשבצים ביחד".

"עד היום אנשים מתפללים על העברית שלי ושואלים מאיפה את מכירה את המילה הזו", מספרת הדס, "ואני אומרת, מאמא, מהתשבצים".

"אמא הבינה בכדורגל והיתה ממלאת טוטו", מפתיע ניצן "היתה אוהדת שרופה של מכבי חיפה. כששודר משחק, היא היתה מפרשנת וכשהשדר היה אומר משהו, היא היתה אומרת, אתם רואים? אני אמרתי את זה קודם".

דליה ויוסף אימצו באופן קבוע בני גרעינים, כמו קרלוס, דב אומנסקי ואחרים ומתנדבים רבים ובני חברות נוער. "תמיד היה מישהו נוסף בבית", אומרים הדס וניצן.

"כשנסגר חדר האוכל היא הפכה לבשלנית דגולה", הם מציינים "היו לה מאכלים מיוחדים".

בשלב כלשהו חלה יוסף ועבר לבית הסיעודי. דליה שהיתה עדיין במיטבה, נשארה לגור בביתם, אך בילתה לציודו כל הימים.

לימים ורד חלתה וחזרה ליחיעם, להיות לצד הוריה וכשהחמירה מחלתה, עברה גם היא לבית הסיעודי. תוך זמן לא רב הצטרפה אליהם גם דליה, כשגם בריאותה כבר לא מה שהיתה.

מותה של ורד, ביוני 2021 היכה את ההורים בכאב גדול.

"תמיד הם היו מאד קשורים", מעידים הילדים, "70 שנה היו כל הזמן ביחד, עשו הכל ביחד. היו כל כך מתואמים. כל דבר שהם אמרו לנו גם אם לחוד, הם אמרו אותו הדבר. כאילו אפילו המחשבות שלהם נהיו דומות".

"ככל שאמא היתה חזקה וניהלה את כל האדמיניסטרציה המשפחתית, היא היתה מאד תלויה באבא מאד קשורה אליו", אומרת הדס, "אפילו את מותם עשו כמעט ביחד".

דליה הלכה לעולמה אתמול, 19.10.2023, בבית הסיעודי, שהיה ביתה בשנים האחרונות.

"אין גבול למילות התודה וההערכה שמבקשים הדס וניצן לומר למוסדות הקיבוץ ובמיוחד, מכל הלב, לצוות העובדות בבית המשפחתי. אביבה ויינברגר ואחריה, הדס הספל, מיה האחות המופלאה, והמטפלות האוהבות והמסורות, אסטל, חביבה, חאולה, נזמיה ואומימה. ואם נשכח מאיתנו שם כלשהו, זה לא כי אנו מפחיתים בחשיבותו.

תודה גדולה. לא מובן מאליו לזכות לטיפול, מסירות ואהבה שלה זכו אחותנו והורינו בערוב ימיהם.

**דליה יקרה, קיבוצניקית, אשת עקרונות ודעת, חברה מסורה, אשת משפחה, נוחי בשלום על משכבך באדמת יחיעם לצד בתך ואישך.
יהי זיכרך ברוך**

רותי כהן, יחיעם 20.10.2023

**הדס ויוסי, ניצן,
נכדים, בנות זוג ונינים,
משפחה מורחבת
משתתפים בצערכם
ומחבקים אותכם בחום
בית יחיעם**

**מלכולה (מלכה)
תדמור
הלכה לעולמה
ביום ראשון,
5.11.1923**

יהי זיכרה ברוך

מלכולה בת 90

כמעט לא יאומן, אבל הנה, גם את בת 90.
"יוצאת לשוח, אף כי בתנאים לא תנאים.
כבר 6 שנים נאבקת בדמנציה – מחלת הבילבול
עבר והווה מתנגשים יום יום בהווה לא צלול.

בינואר, 2017 הצילו את חיך מסכנת המפרצת
ועם "הגבורות" האמנו שחוזרים לפעילות נמרצת.
אך אז התברר שכשל כירורגי הרדים גם את המוח
ולא הצלחת להשתקם על מלא... נשאר ללא כוח.

תוך חצי שנה נאלצנו לסגור את "פשוט יפה",
חויית ימי הגמלאות שלך בלי תמריץ מלאכותי או קפה,
דעות על שעות במרכזי קניות ועם ספקים ויצרנים,
חפצי נוי וכלי בית שימושיים, גדולים וקטנים.

פינת חמד קטנה, שטיפחת בחן וטוב טעם,
 אקורד אחרון למלכולי מפלורנטין והצופים של פעם.
 במסלול הנחל, הכשרת כבארה, השלמת פלמחים,
 ומהיום הראשון עובדת ופורחת בעבודה עם ילדים.

למעלה מ-70 שנה מאז נפגשנו באותה הכשרה.
 חברנו יחד בזוגיות, גנן גננת, אב ואם במלוא המשרה.
 ואת, אם המשפחה, עם דגנית, נטע, עדי וגיל, בן הזקונים.
 סבתא וסבתא רבא ל – 11 נכדים ו – 9 נינים.

יחד עברנו ב-1962 מפלמחים ליחיעם בשם ה"אידיאל",
 כשאת לחשת לי – "אם כבר, אז כבר – הכל אותו הסל".
 ולא הקשבתי לך, לא רציתי לראות את האמת במציאות
 והמשכנו "לחלום" בתלם הרגיל, בתחושה של סיפוק ובריאות.

קיבוצניקית נאמנה בגן הילדים ובחברת הנעורים במוסד אשרת,
 רכזת "הקומונה" – מחסן הבגדים לכלל ולכל פרט.
 סדרנית עבודה במציאות הזויה, "שוחה" עם הראש מעל המים
 ומנהלת חנות המפעל ביחיעם, ברוח טובה משווקת כפליים.

כך, במאמץ רגוע, גימלאית עובדת בכיף ונחת עד גיל 72
 ובזמן הפנוי לומדת צילום ותורת המחשב וסורגת – שבעתיים.
 חברה של כולם, בלב פתוח וטוב, בלי שטיקים וטריקים, מלכת האור,
 מאז ימי סלוניקי ותל אביב – גיזלה רזון ועד פלמחים ויחיעם – מלכולה תדמור.

ונשיקה גדולה ותודה על הכל.

כי אין מילים.

יואש תדמור

20.1.2023

מלכולה יקירתנו

חיית חיים מלאים ויפים, לצד משפחה אוהבת, חברים קרובים והמון ידידים והארת לרבים את דרכם, בחיוניות מתפרצת וצחוק מתגלגל. נוחי בשלום על משכבך

יואש

דגנית, נטע, עדי וגיל,

בני ובנות הזוג

11 נכדים ובני/ בנות זוג

9 נינים

משפחה מורחבת וחברים רבים

מרכינים ראש

מחבקים ואוהבים

בית יחיעם

בית יחיעם משתתף בצער ושולח תנחומים

עם ריקי רוזנברג
ובני המשפחה
על הרצח המחריד של האחיין
נבו ארד ז"ל
בשבת השחורה
כואבים איתכם, מחבקים ומשתתפים
בצער העמוק

לסיון אליהו
ובני המשפחה
על מות האב
יוסי בן נעים ז"ל
יהי זיכרו ברוך

מזל טוב וברכות לרוב

לסבים קרייג והגר שיהן
להורים מאיה ורועי
להולדת
דניאל
אחות ליעל ויובל

המתגייסים שלנו

שתהא דרככם צלחה

אתם וכל חיילי עה"ל – שובו הביתה בשלום!

מאיריך את יחיעם

חנוכה 2023

סדנת הכנת למפיונים | חדר האוכל

סדנה להכנת הלמפיונים תתקיים בחדר האוכל בין השעות 11:00-13:00, מוזמנים להגיע בזמנכם ולהכין למפיון צבעוני לקראת מצעד הלמפיונים המסורתי. הסדנה בליווי מבוגר. ניתן לבוא לקחת ערכה להכנה בבית

יום שישי
8/12

הדלקת נרות משותפת וציין 77 שנים לעלייה על הקרקע | חדר האוכל

בשעה 16:45 נצא למצעד הלמפיונים* שהכנו בסדנה ויחד נגרש את החושך ונאיר את השבילים עד חדר האוכל. בחדר האוכל נקיים טקס הדלקת נרות ונציין 77 שנים לעלייה על הקרקע של קיבוץ יחיעם. בתוכנית: שירים, הופעות, סיפורים ועוד הפתעות. לסיום נצפה במופע אש מרהיב עם אמן הקרקס אייל פורטר

יום שבת
9/12

מצפיק לראותכך

תרבות יחיעם

*מפת מסלול המצעד תפורסם לפני האירוע | האירוע מתקיים בכפוף להנחיות צח"י ופיקוד העורף